

saadanne Stiftelser, og det nogen af de vigtigste, der finde sig generede ved at søge om saadanne Bevillinger, de have Samvittighedsfrupler, ved at søge derom; men, naar dette er Tilfældet, forekommer det mig, at den lovgivende Magt maa have sin Opmærksomhed henvendt paa at sjerne disse Vaand, som hvile paa disse Bestyrere, og jeg kan ikke indsee, at, naar Loven kun gaaer ud paa at give en Tilladelse, det saa skulde være en Byrde for Ministeriet at gaae ind paa Loven med Hensyn til disse offentlige Stiftelser. Nu har vel den høitærede Cultusminister yttret, at noget af dette Kirkegods var af ringe Betydning, og at det gik let med Salget af det; men, hvis det er Tilfældet, saa vil denne Lov jo ikke i nogen betydelig Grad forulempe eller ramme dette Kirkegods. Han har fremdeles bemærket, at der kunde være Embeder, som havde deres Gods beliggende saaledes, at det vilde være meget vanffeligt at anvende denne Lov paa dem, navnlig hvor Godset overskred det Minimum, der er fastsat for, at de dertil nedsatte Commissioner skulde træde i Virksomhed, nemlig over 10 Tdr. Hartkorn, og dette Areal var beliggende paa flere forskjellige Steder; men jeg troer ikke, at den Uleilighed, der vil være forbunden med at indhente Erklæringer fra disse Commissioner, vil have noget Stort at betyde; thi det er jo ganske vist — hvad jeg ogsaa tidligere har tilladt mig at fremhæve; — at den Virksomhed, disse Commissioner skulde have, bestaaer ikke i, at de skulde reise fra Sted til Sted for at taxere hvert enkelt Sted; men de skulde kun afgive et Skøn, som det for saadanne sagkyndige Mænd, der i hvert Sift af Regjeringen selv ere udnævnte, upaatvilelig vil falde meget let at afgive. Jeg troer ogsaa, at, naar Uendringens forslaget under Nr. 14 bliver vedtaget, — hvilket jeg skal tillade mig at anbefale, da jeg haaber, at det vil fremme Sagen, nemlig at ogsaa de øvrige Regler for Afhandelsen skulde være billigede af Ministeriet — vil der være saameget mindre Grund for Ministeriet til at modsætte sig nærværende Lovudkast; thi, da vil det jo have det aldeles i sin Magt, saavidt jeg seer, at standse enhver Tilladelse til Salg. — Jeg skal endnu

kun tillade mig at henvende et Ord til den ærede Ordfører, om det skulde være undgaaet hans Opmærksomhed, at der er fremkommen en Bemærkning fra den høitærede Justitsministers Side med Hensyn til Forslaget under Nr. 13. Det forekommer mig nemlig, at esrter den Afstemning, som har fundet Sted over § 1, maatte det nu være rettest, at det toges tilbage.

Krabbe: Den høitærede Cultusminister yttrede, at en Lov, som bestemmer Regler for Salg af Fæstegods under Fideicommisser og Stamhuse, ikke kan finde Anvendelse paa offentlige Stiftelsers Gods. Jeg kan vistnok heri i en vis Henseende være af samme Mening som den høitærede Cultusminister; thi Forordningen af 1769 indeholder et stærkt, ja et langt stærkere Incitament for Bestyrerne af de offentlige Stiftelsers Gods til at sælge, end denne Lov nu kommer til at indeholde, hvis den gaaer igjennem, for Fideicommissbestidderne. Hvis altsaa den Paragraph, som omhandler de offentlige Stiftelsers Gods, vedtages, burde der egentlig have staaet, at Bestyrerne, istedet for at være berettigede til at sælge de offentlige Stiftelsers Gods eller det Gods, som staaer under deres Bestyrelse, skulde være forpligtede til at sælge det.

Ordføeren: I Anledning af det til mig rettede Spørgsmaal af den næstforegaaende ærede Taler, skulde jeg svare, at det ingenslunde er undgaaet min Opmærksomhed; men det forekom mig, at Discussionen havde taget en Retning, som jeg ikke vilde afbryde ved de saa Bemærkninger, jeg nu skal tillade mig at fremsætte. Jeg er paa Forslagsstillernes Begne bemyndiget til at erklære, at det under 13de Afstemningspost indbragte Forslag tages tilbage. Med Hensyn til den Forandring, der er foreslaaet i den 14de Afstemningspost, skal jeg tilføje, at just denne er optagen med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister under Sagens anden Behandling udtalte, idet man troede, ved at føie de Ord til Loven, som Forslaget her indeholder, at have givet Justitsministeren den største Myndighed til at afgjøre alt det Specielle ved Salget af saadanne offentlige Stiftelsers Eiendomme, førend han fra sin Side meddeler sit endelig Samtykke til Salg.